

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 grudnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił dla ubezpieczonego J. C. kapitał początkowy.

Decyzja została wydana na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.887).

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1998 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 32,30%.

Decyzją z dnia 14 grudnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał ubezpieczonemu J. C. prawo do emerytury od dnia 1 października 2017 roku.

Do ustalenia wysokości emerytury Zakład przyjął:

- składki zaewidencjonowanie na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w kwocie 25.905,98 zł,
- zwaloryzowany kapitał początkowy w wysokości 123.632,74 zł,
- średnie dalsze trwanie życia – 218,20 miesięcy,

Wysokość emerytury została określona na podstawie art.26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na kwotę 685,33 zł $(25.905,98 + 123.632,74) : 218,20$.

Zakład nie podwyższył świadczenia do najniższej emerytury w kwocie 1.000 zł, gdyż ubezpieczony nie udowodnił łącznie 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

W dniu 9 lutego 2018 roku ubezpieczony złożył odwołania od ww. decyzji.

Podał, że Zakład błędnie ustalił okresy składkowe na 86 miesięcy oraz błędnie przyjął wysokość składek zaewidencjonowanych na koncie. Powyższe błędy skutkowały nieprawidłowym wyliczeniem świadczenia.

Zdaniem ubezpieczonego do stażu pracy należy zaliczyć pracę w gospodarstwie ogrodniczym od 1974 roku do 1 stycznia 1991 roku.

Pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w odpowiedzi na odwołania wniósł o ich odrzucenie na podstawie art.477⁹§1 k.p.c.

Postanowieniem z dnia 1 marca 2018 roku odwołania ubezpieczonego zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia (postanowienie – k.9 akt VIII U 486/18).

Na rozprawie w dniu 10 października 2018 roku ubezpieczony wyjaśnił, iż decyzje otrzymał w ubiegłym roku, chyba przed świętami, że nie pamięta daty doręczenia decyzji.

Ubezpieczony podał, że odwołanie złożył po terminie gdyż „nie wiedział, chyba przegapił”.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art.477⁹§1 kodeksu postępowania cywilnego (k.p.c.) odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji.

Stosownie do treści art.165§1 k.p.c. terminy oblicza się według przepisów prawa cywilnego. Termin oznaczony w tygodniach, miesiącach lub latach kończy się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było - w ostatnim dniu tego miesiąca (art.112 k.c.). Zatem miesięczny termin do złożenia odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kończy się z upływem dnia, który datą odpowiada początkowemu dniowi terminu.

Stosownie do treści art.477⁹§3 k.p.c. Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się. Z treści tego przepisu wynika wprost, iż do przywrócenia terminu niezbędne jest spełnienie się obu warunków: przekroczenie terminu nie może być nadmierne, a przyczyna tego musi być niezależna od odwołującego się. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 14 lutego 1996 roku (II URN 63/95, Lex nr 24828) przyjął, że pojęcie niezależnych od strony przyczyn uchybienia terminowi jest sformułowaniem szerszym od „braku winy strony” w rozumieniu art.168§1 k.p.c. i pozwala na uwzględnienie także niektórych przyczyn zawinionych. Za przyczyny naruszenia terminu niezależne od odwołującego się można uznać np.: chorobę, pobyt za granicą, tymczasowe aresztowanie, nieporadność.

Zaskarżone decyzje zostały wydane w dniu 13 grudnia 2017 roku i w dniu 14 grudnia 2017 roku. Decyzje zostały przesłane ubezpieczonemu na adres zamieszkania. W toku postępowania ubezpieczony podał, że nie pamięta daty otrzymania decyzji, wyjaśnił, że otrzymał je w 2017 roku „chyba przed świętami”.

Ubezpieczony złożył odwołanie w dniu 9 lutego 2018 roku.

Organ rentowy przesłał decyzje listem zwykłym i wykazanie pewnej daty doręczenia decyzji nie jest możliwe. Ubezpieczony nie pamięta kiedy otrzymał decyzje, podał, że mógł je otrzymać świętami (czyli przed 24 grudnia 2017 roku). Nawet jeśli przyjąć, najkorzystniej dla ubezpieczonego za datę doręczenia decyzji 31 grudnia 2017 roku (gdyż ubezpieczony wyjaśnił, że otrzymał decyzje w 2017 roku), to miesięczny termin do złożenia odwołania upływał w dniu 31 stycznia 2018 roku.

Ubezpieczony złożył odwołanie w dniu 9 lutego 2018 roku, a zatem po terminie. Ubezpieczony wyjaśnił, że nie pamięta czy zapoznał się z pouczeniem oraz iż nie złożył odwołania w terminie gdyż „nie wiedział, chyba przegapił”. Ubezpieczony przed złożeniem odwołania nie zasięgał opinii osób zajmujących się udzielaniem zawodowo porad prawnych.

W ocenie Sądu ubezpieczony nie usprawiedliwił w sposób dostateczny przyczyny opóźnienia w złożeniu odwołań.

Przeoczenie terminu do złożenia odwołania nie ustanowi usprawiedliwienia, choćby opóźnienie nie było nadmierne.

W ocenie Sądu postępowanie ubezpieczonego stanowi zależną od niego przyczynę przekroczenia terminu i nie usprawiedliwia opóźnienia w złożeniu odwołania. Ubezpieczony nie dokonując czynności procesowej w terminie zaniedbał własne sprawy i nie przykładał do nich stosownej staranności oraz troskliwości w takim stopniu w jakiego wymaga się od osoby działającej rozważnie. Ubezpieczony nie przestrzegał wszelkich potrzebnych i możliwych środków ostrożności dla dopełnienia w terminie czynności procesowej, jaką jest złożenie odwołania. Działanie ubezpieczonego jest niewątpliwie zawinione.

Wobec ustalenia, że przyczyna przekroczenia terminu do złożenia odwołania była zależna od ubezpieczonego, Sąd na podstawie art.477⁹§3 k.p.c. odrzucił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

Odpis postanowienia z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie złożenia zażalenia doręczyć wnioskodawcy.

19 października 2018 roku